

COMPENSATIECOMMISSIE

Zaaknummer Compensatiecommissie 2015CC677
Zaaknummer Toetsings- en Adviescommissie 1996T010

datum uitspraak 11/01/2016

De Compensatiecommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatiecommissie) geeft op grond van de Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland, Compensatie na seksueel misbruik van meerderjarigen (hierna ook te noemen: de Compensatieregeling), het volgende advies naar aanleiding van de aanvraag tot compensatie door:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: verzoekster,

te voldoen door:

Cisterciënzer Abdij '[naam]',
gevestigd te [plaats],
hierna te noemen: verweerder
bijgestaan door mr. J. Doe (juridisch medewerker KNR).

1. Verloop van de procedure

1.1 Het aanvraagformulier voor het verkrijgen van compensatie wegens vastgesteld seksueel misbruik van een meerderjarige door een persoon verbonden aan een R.-K. instelling in Nederland is door de griffie van de Compensatiecommissie ontvangen op 28 augustus 2015, tezamen met de reactie (hierna: het advies) van de Toetsings- en Adviescommissie (hierna: TAC) d.d. 16 juni 1997 met zaaknummer 1996T010. Ook is ter griffie ontvangen de brief van 8 juli 1997, die aldus is te begrijpen dat verweerder te kennen geeft de gegroundverklaring over te nemen.

1.2 Op 2 oktober 2015 is ter griffie binnengekomen het door verweerder ingevulde antwoordformulier, met een viertal bijlagen, te weten

- (a) een reactie d.d. 30 september 2015 van de zijde van verweerder, opgesteld door broeder [naam], abt,
- (b) een afschrift van brieven van verzoekster d.d. 27 augustus 2015, 15 juli 1997 en van 26 augustus 1997,
- (c) een afschrift van een brief d.d. 8 september 1997 van de zijde van verweerder, opgesteld door [naam], abt.
- (d) een afschrift van de reactie van de TAC d.d. 16 juni 1997.

1.3 Door het indienen van het aanvraagformulier heeft verzoekster aangegeven akkoord te gaan met de Compensatieregeling. Ook verweerder heeft zich aan de Compensatieregeling onderworpen. Beide partijen hebben afschriften gekregen van alle genoemde stukken die deel uitmaken van het dossier waarover de Compensatiecommissie beschikt.

2. De vaststaande feiten

Voor de beoordeling van de aanvraag tot compensatie gaat de Compensatiecommissie uit van de feiten en omstandigheden, zoals deze door de TAC in haar advies zijn vastgesteld en gegrond zijn bevonden. Kort weergegeven en nader beschreven in het advies van de TAC onder '4. De feiten' gaat het in deze zaak om het navolgende seksueel misbruik.

“Verzoekster kwam in [jaartal] in een periode waarin zij – ten gevolge van onder meer ervaringen in haar ouderlijk gezin en eerder misbruik door een dominee – leed onder fysieke en psychische stoornissen in contact met wijlen pater [naam] (hierna: [aangeklaagde]) tijdens een verblijf in de abdij. Dit contact bestond uit een als pastoraal aangepane relatie, waarbinnen seksuele contacten al snel een plaats kregen. De verklaringen van klaagster en aangeklaagde komen in de kern van de zaak met elkaar overeen.”

Verzoekster was ten tijde van dit seksueel misbruik ongeveer [leeftijd] jaar en dus meerderjarig.

3. Ontvankelijkheid

Bij brief van 30 september 2015 (opgesteld door broeder [naam] in overleg met mr. J. Doe en meegezonden met het antwoordformulier) wordt onder meer betoogd dat het advies van de TAC niet kan dienen als bewijs van seksueel misbruik, omdat deze vorm van bewijs niet expliciet staat genoemd in artikel 7 van de Compensatieregeling. Verweerder pleit er daarom voor verzoekster in haar aanvraag tot compensatie niet ontvankelijk te verklaren.

Alhoewel adviezen van de TAC inderdaad niet expliciet onder artikel 7 van de Compensatieregeling staan vermeld, is de Compensatiecommissie evenwel van oordeel dat deze TAC-adviezen op één lijn moeten worden gesteld met adviezen van de Klachtencommissie of haar voorganger waaronder de Beoordelings- en Adviescommissie en de TAC en wel om de navolgende redenen.

Een dergelijke ruimhartige interpretatie van artikel 7 Compensatieregeling stemt overeen met de ruime doelstelling zoals verwoord in artikel 2 van de Compensatieregeling. Bovendien zou een meer stringente interpretatie er toe leiden dat aanvragers zou moeten worden geadviseerd zich opnieuw tot de Klachtencommissie te moeten wenden, hetgeen in redelijkheid van slachtoffers van seksueel misbruik niet gevegd kan worden. Deze ruime uitleg is vanaf het van start gaan van de Compensatiecommissie in december 2011 gevolgd en heeft geleid tot minstens een tiental adviezen waarbij een TAC-advies als bewijs is gehonoreerd en heeft niet eerder tot bezwaren geleid aan de zijde van R.K.-instellingen.

Gelet op het hiervoor overwogene komt de Compensatiecommissie tot het oordeel dat verzoekster ontvankelijk is in haar verzoek tot compensatie.

4. Het bewijs en de categorie-indeling

4.1 Het bewijs van seksueel misbruik, van de aard daarvan en van de relevante bijkomende omstandigheden is door verzoekster geleverd door overlegging van het niet meer voor bezwaar vatbaar schriftelijk advies van de TAC, zoals vermeld onder 1.1. gegeven naar aanleiding van de klacht van verzoekster, die gegrond is verklaard. Ook is het advies van de TAC voorzien van de schriftelijke beslissing van verweerder tot overname van dit advies.

4.2 Aangezien uit het advies van de TAC een meer concrete beschrijving van het seksueel misbruik niet valt af te leiden en de verklaringen van verzoekster en van [aangeklaagde] volgens het advies van de TAC (zie citaat onder 2 van dit advies) in de kern overeen stemmen, heeft de Compensatiecommissie ter completering van haar beeld van de aard en omvang van de onder 2 genoemde 'seksuele contacten' ook kennis genomen van (i) het eindadvies d.d. 26 juni 1997 dat de algemeen gedelegeerde [naam] heeft uitgebracht aan de TAC, alsmede van (ii) de brief van verzoekster d.d. 26 september 1996.

In het eindadvies van de gedelegeerde staat dat sprake is geweest van 'seksuele intimiteiten', maar niet van seksuele gemeenschap. Uit de brief van verzoekster d.d. 26 september 1996 kan worden afgeleid dat verzoekster van 31 mei tot en met 3 juni 1993 in het gastenverblijf in de abdij heeft verbleven en dat ook nadien nog enkele malen seksuele contacten hebben plaatsgevonden.

Dit brengt de Compensatiecommissie tot een indeling in categorie 2, zoals nader omschreven in artikel 5 sub 2 van de Compensatieregeling voor meerderjarigen. aangezien geen bewijs is overgelegd waaruit blijkt dat sprake was van seksueel misbruik zoals vermeld in categorie 3 van de Compensatieregeling voor meerderjarigen en anderzijds wel duidelijk is dat sprake is geweest van meer dan incidentele seksuele contacten, waardoor categorie 1 van de Compensatieregeling voor meerderjarigen niet passend is.

5. Bedrag financiële compensatie

algemeen

5.1 De Compensatieregeling kent, zoals de toelichting bij de Compensatieregeling het omschrijft, een tegemoetkoming naar billijkheid in de schade ontstaan door seksueel misbruik. In een aantal gevallen zal de compensatie de schade dekken, in een aantal gevallen zal dat niet zo zijn. De in deze regeling omschreven compensatie heeft het karakter van smartengeld ter erkenning van het jegens verzoekster gepleegde seksueel misbruik en ter genoegdoening van het geschokte rechtsgevoel. Het is bedoeld om een materiële vergoeding te bieden ter verzachting van het gedurende vele jaren ondergane psychisch leed, de pijn, het verdriet en de gederfde levensvreugde. Tevens is de vergoeding, zoals de toelichting op de regeling vermeldt, bestemd voor vergoeding van sommige uitgaven die gedaan zijn ten gevolge van het misbruik.

compensatiebedrag

5.2 Zoals vermeld onder 3.2 is een indeling in categorie 2, zoals geformuleerd in artikel 5 sub 2 van de Compensatieregeling voor meerderjarigen, aan de orde. Gelet op alle feiten en omstandigheden en de kwetsbare positie waarin verzoekster ten tijde van het haar aangedane seksueel misbruik verkeerde, komt de Compensatiecommissie tot het oordeel dat betaling van een bedrag van €5.000,- geadviseerd dient te worden. De Compensatieregeling voor meer-

derjarigen biedt geen ruimte om eventuele (substantiële) vermogensschade in haar oordeel te betrekken.

Dit neemt niet weg dat de Compensatiecommissie kennis heeft genomen van de grote impact die het onderhavige seksueel misbruik op het leven van verzoekster heeft en heeft gehad, zoals door haar is uiteengezet in de overgelegde stukken.

finale kwijting

5.3 In 1997 heeft verzoekster van verweerder reeds een bedrag van NLG 5.000,-- ontvangen ter tegemoetkoming in de kosten voor psychotherapie, zo blijkt uit het advies van de TAC en het door verzoekster ingediende aanvraagformulier.

Voor zover verweerder in zijn antwoordformulier en in de reactie d.d. 30 september 2015 (opgesteld door broeder [naam] in samenspraak met mr. J. Doe) betoogt dat verzoekster zich in latere brieven tevreden heeft getoond met dit aan haar uitbetaalde bedrag en dat daarmee de financiële afwikkeling van dit seksueel misbruik als definitief afgerond moet worden beschouwd, overweegt de Compensatiecommissie dat niet worden geconcludeerd dat verzoekster aan verweerder ‘finale kwijting’ heeft verleend. Daarvoor is immers nodig dat beide partijen zich bij een vaststellingsovereenkomst tegenover elkaar binden dat met de betaling definitief aan onzekerheid over het recht op een schadeloosstelling wegens seksueel misbruik een einde wordt gemaakt. Er zijn in deze procedure geen stukken in voornoemde zin overgelegd. Dit brengt de Compensatiecommissie tot het oordeel dat verzoekster verweerder destijds niet finaal heeft gekwet.

Wel dient op grond van artikel 4 van de Compensatieregeling het door verzoekster reeds ontvangen bedrag van NLG 5.000,-- (€2.268,90) in mindering te worden gebracht op het thans nog te adviseren compensatiebedrag. Dit eerder uitbetaalde bedrag van NLG 5.000,-- is -zo staat vermeld in overweging 6 (laatste alinea) en in overweging 7 van het advies van de TAC-uitsluitend bestemd geweest als tegemoetkoming in de kosten van psychotherapie.

6. Slotsom

6.1 De Compensatiecommissie heeft kennisgenomen van alle stukken in het onderhavige dossier en is op grond daarvan tot het oordeel gekomen dat de onderhavige aanvraag gelet op de bepalingen van de Compensatieregeling dient te worden ingedeeld in categorie 2 van de Compensatieregeling voor meerderjarigen en dat het hierna te vermelden bedrag voor betaling in aanmerking dient te komen.

6.2 Betaling van compensatie geschiedt zonder dat van de verzoekster tot compensatie finale kwijting ter zake van schadevergoeding wegens seksueel misbruik wordt verlangd.

6.3 Deze beslissing van de Compensatiecommissie geldt als bindend advies voor verweerder en is noch voor verzoekster, noch voor verweerder vatbaar voor enige vorm van beroep bij de Compensatiecommissie.

7. Het advies

De Compensatiecommissie komt tot een indeling van de aanvraag van verzoekster in categorie 2 van de Compensatieregeling voor meerderjarigen en adviseert verweerder een bedrag van €2.731,10 (€5.000,- verminderd met door verzoekster het reeds ontvangen bedrag van (€2.268,90) te betalen binnen zes weken te rekenen vanaf de dag na deze uitspraak.

Deze beslissing is gewezen door de Compensatiecommissie in de samenstelling mr. B. H. (voorzitter), mr. J.M. van de L. en de heer E.S. G., bijgestaan door mr. E.B. S. -van C., griffier, op 11/01/2016 en is ondertekend door de voorzitter.

voorzitter